

Abstrakt

Na mezidruhovou hybridizaci se obvykle nahlíží ze dvou úhlů pohledu. Buď jako na chyby v reprodukci, které snižují fitness hybridů (např. ztráta či snížení životaschopnosti a plodnosti), nebo jako na mechanismus umožňující živočichům adaptivně odpovídat na změny prostředí a tím zvyšovat svou fitness. Pro určení fitness živočichů se zpravidla využívá korelátů. Jedním z využívaných korelátů je výkonnost organismu neboli performance skládající se z naměřených maximálních hodnot fyzických aktivit.

Tato práce se věnuje měření síly stisku čelistí a vytrvalosti u druhů gekončků *E. macularius* a *E. angramayniu*, jejich vnitrodruhových hybridů a mezidruhových hybridů.

Ze získaných výsledků vyplývá, že mezi jednotlivými testovanými skupinami existují rozdíly v síle stisku čelistí. Nejnižší sílu stisku má druh *E. macularius*, a naopak nejvyšší sílu stisku má druh *E. angramayniu*. Mezidruhovní hybridi disponují v porovnání s rodičovskými druhy intermediární silou stisku. Vnitrodruhový hybrid vzniklý křížením velké a bílé formy *E. macularius* dokonce oba rodiče v síle stisku převyšuje. Variabilita v tomto znaku naznačuje pozitivní vliv hybridizace na fitness. Rozdíly v síle stisku mezi velkou a bílou formou *E. macularius* podporují hypotézu existence více alopatrických populací gekončíka nočního v přírodě. Naopak v testu vytrvalosti nebyl nalezen žádný signifikantní rozdíl mezi rodičovskými formami a jejich hybridy. U laboratorní formy *E. macularius* nebyl prokázán vliv domestikace na performanci. Tato forma se od velké formy *E. macularius* neliší ani v síle stisku čelistí, ani ve vytrvalosti.

Klíčová slova: hybridizace, performance, síla stisku, vytrvalost, *E. macularius*, *E. angramayniu*